

Pamela Kribbe, červen 2010

Ze všeho nejdřív bych chtěla poděkovat za všechny vaše srdečné reakce na můj předešlý newsletter, ve kterém jsem vám pověděla o obtížném transformačním procesu plném strachu a deprese, kterým jsem prošla během uplynulého roku. Byla jsem dojata vaší laskavostí a podporou a vaší ochotou podělit se se mnou o váš vlastní příběh. Zjistila jsem, že mnoho z vás do jisté míry prochází tím samým, intenzivním procesem „obrácením sama sebe naruby“. Aktuálně se stále cítím obklopena zázrakem a radostí. Zotavuji se velmi dobře a co víc, cítím se uvolněnější a šťastnější než před mým „zhroucením“. **Cítím vděčnost k životu, který mohu žít se svým manželem a dcerou, které hluboce miluji, že mohu dělat práci, co naplňuje mou duši, a být svobodná v organizování svých dní tak, jak bych ráda nezávisle na jakékoli vnější autoritě, která by mi říkala, co mám dělat.**

Víc a víc cítím, že právě radost je mým nejlepším zaměstnavatelem. Když si říkám „**mám**

udělat to nebo tamto?“ nebo „

musím

udělat to nebo tamto?“

je zde vnitřní hlas, který se mě ptá „byla by to ta nejradostnější věc, jakou teď udělat?“

Když následuji svůj pocit radosti, věci jdou hladce

je to nejen, když píšu nebo čtu/zprostředkovávám poselství, ale stejně tak, když nakupuji nebo peru. Dojem, že musím udělat spoustu věcí, abych byla milá, zodpovědná, „hodná holka“, nade mnou začíná ztrácet moc. Nádhernou věcí je, že se díky tomu necítím osvobozená jen já. Lidé kolem mě z toho mají také prospěch, protože jsem méně ve stresu a napětí.

Jako motivace je radost mnohem více inspirující než konání z pocitu povinnosti.

Radost vyjadřuje energii hojnosti:

Dělám to, protože to miluji dělat, ne proto, že to jakýmkoli způsobem musím

Nebylo by zábavné žít takto pořád?

V odezvě na můj poslední newsletter se několik čtenářů divilo, jak jsem mohla spadnout tak hluboko do strachu, sebe-pochybností a deprese, když jsem spojena s vysoce rozvinutými učiteli jako je Jeshua. Cituji svoji odpověď jednomu z těchto čtenářů níže, neboť cítím, že je velmi důležité si tohle uvědomit. 1. Lidé, kteří zprostředkovávají poselství jsou jen lidmi, 2. Vysoce rozvinutí učitelé vás nikdy neodmítnou, když prožíváte negativní emoce a 3. Prožitek negativity může být smysluplný, i když si to v tom okamžiku neuvědomujete.

Otázka: Jak jsi mohla se svým přímým spojením s entitou jako je Jeshua propadnout takové újmě?

*Netušila jsem, že byste mohli být překvapeni mým „pádem“ do deprese, pochyb a zoufalství. I přesto, že zprostředkovávám poselství od Jeshuy, **jsem stále skutečným člověkem a cítím, že spirituální cesta je o přijetí lidských součástí sebe sama, spíše než o jejich překonání/překročení***

. Také život je plný paradoxů. Právě díky tomu, že jsem začala zprostředkovávat poselství, jsem narazila na spoustu strachu uvnitř sebe. Strach z toho být jiná, strach z posměchu.

Někdy se říká, že velké světlo vyvolává velkou temnotu. Vábí ji na povrch.

V tomhle smyslu se spojit s někým takovým jako je Jeshua, je jako „říkat si o potíže“...

Nyní cítím, že tato temná epizoda mého života nebyla beze smyslu. V první řadě teď cítím hlubokou vděčnost, že jsem naživu. Cítím více radosti, než jsem po léta cítila. Těším se z každého dne a dokonce občas cítím blaženost, zvláště tehdy, když nepřemýšlím a pouze „jsem“. **Stejně tak mohu nyní chápat lépe lidi, kteří mají podobné zkušenosti, což jsem dříve nemohla. Nevěděla jsem, jak je deprese pocíťována zevnitř. Když jsem byla v depresi, nevěděla jsem, že jsem v depresi.** Myslela jsem si, že být v depresi znamená zažívat prudké emoce smutku a skleslosti. Já jsem však necítila nic. Byla jsem jako v zemi nikoho. Nepřijala jsem pomoc a myslela si, že mi lidi lžou. Byla jsem velmi podezřívavá. S Jeshuou jsem ztratila spojení. Věřila jsem, že spirituální svět existuje, nestala jsem se ateistou. (To pro mě nebylo úlevou, protože to znamenalo, že smrtí mé utrpení neskončí). Myslela jsem si, že odpojení od mých spirituálních průvodců nenastalo kvůli tomu, že by neexistovali, ale že jsem se necítila být hodna zprostředkovatelem jejich poselství.

Ptáš se, jak se to mohlo stát mě. Vidím to nyní následujícím způsobem. Měla jsem se strachem potíže od té doby, kdy jsem začala zprostředkovávat poselství v roce 2002. Zprávy, které přicházely, pro mě znamenaly (pochopitelně) tolik, co pro jiné lidi. Asi před dvěma lety jsem cítila silnou vnitřní touhu osvobodit se od strachu, být schopna být mezi lidmi a vyjádřit se svobodně klidným a otevřeným způsobem. Říkali: buď opatrná na to, co si přeješ, protože se to může splnit. **Věřím, že temnota, která mě přepadla tento uplynulý rok byla součástí mé duše, která potřebovala být vyléčena, abych byla mezi lidmi svobodnější a uvolněnější. Možná jsem přitahovala tuto zkušenost, protože to bylo přesně to, co jsem potřebovala k tomu, aby se mé přání stalo pravdou.**

Na více pozemské úrovni se můj mozek zkrátka díky nedostatku spánku zmátl. Kvůli tomu jsem se stala psychotickou. Na úrovni duše však cítím, že za tímto procesem byl smysl.

Nyní se cítím k lidem otevřenější a jsem méně ustrašená. Jedna z výhod mluvit veřejně o vlastní temné části je, že vás lidé uznávají jako lidskou bytost. Seznámí se s vaší zranitelností, ne-osvícenou částí, a to je vskutku úleva, protože pak nemusíte předkládat svá vystoupení a jste schopni se spojit od srdce k srdci.

Fakt, že jsem se otevřela ohledně svých temných částí, mi umožnilo mít s lidmi vztahy srdečnější, důvěrnější a zábavnější

Myslím si, že jen několik málo žijících lidí je trvale ve svém vědomí „založeném na srdci“. Učitelé jako je Jeshua nám pomáhají vidět ohromné vyobrazení našeho vývoje a povzbuzují nás, abychom učinili další krok směrem k vědomí založeném na srdci. **Jsme uprostřed transformace od ega k srdci a ačkoli mohou být naše srdce otevřená, je uvnitř nás stále spousta částí ega, i když cítíme spojení s anděli nebo někým takovým jako je Jeshua. Myslím si, že nejlepší způsob, jak se s touto nedokonalostí vyrovnat je nepopírat ji (i když máte hluboké spirituální zkušenosti), pokusit se ji přijmout a mít s ní soucit – a občas se tomu hezky zasmát.**

Nechť radost osvíti vaši cestu!

© Pamela Kribbe, červen 2010 www.jeshua.net

Překlad: Denisa Vaňková

www.jeshua.cz